

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Cob/80/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115219982
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Hrib, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7115219982.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Hriba, PhD. a členov senátu JUDr. Janky Kočišovej a JUDr. Rastislava Pellu v spore žalobcu: Odškodnenie, s.r.o., sídlo: Radlinského 1716, Dolný Kubín 026 01, IČO: 45 482 501, zastúpený advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária VASIL, ŠIMONOVICH & partners, s.r.o., sídlo: Kuzmányho 29, Košice 040 01, IČO: 47 240 482, proti žalovanému: Groupama Biztosító Zrt., sídlo: Erszébet királyné útja 1/C, 1146 Budapešť, Maďarská republika, spor sa týka organizačnej zložky žalovaného: Groupama poisťovňa a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, sídlo: Miletičova 21, Bratislava 821 08, IČO: 47 236 060, zastúpený advokátskou kanceláriou: JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., sídlo: Stará Vajnorská cesta 37, Bratislava 831 04, IČO: 36 264 750, v konaní o zaplatenie 2.230,- eur s príslušenstvom o odvolaní žalovaného proti Rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 29Cb/196/2015 zo dňa 28. februára 2019 takto

rozhodol:

I. Rozsudok mení tak, že žalobu v plnom rozsahu zamietá a žalovanému voči žalobcovi priznáva právo na nahradenie trov konania v plnom rozsahu.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 2.230,- eur istiny spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 12.5.2013 do zaplatenia. Zároveň súd prvej inštancie priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie odôvodnil vydaný rozsudok právom žalobcu na poistné plnenie podľa Zákona č. 381/2001 Z.z.. Konkrétne išlo o nárok na nahradenie škody, ktorú spôsobil poistenec žalovaného prevádzkou svojho motorového vozidla, pričom poškodený tento svoj nárok na nahradenie škody postúpil žalobcovi. Právo na zaplatenie úroku z omeškania priznal ako zákonný nárok veriteľa podľa § 369 Obchodného zákonníka. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil nárokom žalobcu podľa § 255 Civilného sporového poriadku. Obranu žalovaného, ktorý vzniesol voči uplatnenej pohľadávke žalobcu námietku premĺčania, súd prvej inštancie posúdil ako neoprávnenú, čo odôvodnil neuplynutím premĺčacej lehoty s poukazom na znenie § 104 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri právach na poistné plnenie z poistenia začína plynúť premĺčacia doba za rok po poistnej udalosti.

3. Žalovaný podal proti vydanému rozsudku prvej inštancie odvolanie. Svoje odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi danými v § 365 písm. f), a h) Civilného sporového poriadku. Na základe uvedeného žalovaný navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná právo na nahradenie trov konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaný konkrétne vo svojom odvolaní (a aj vo svojom vyjadrení k stanovisku žalobcu v rámci odvolacieho konania) namietal nasledovné skutočnosti: 1, Pohľadávku žalobcu je potrebné posudzovať ako nárok na náhradu škody, ktorý sa premlčuje podľa § 106 OZ a nie podľa § 104 OZ, nakoľko nárok žalobcu vychádza zo špeciálnej právnej úpravy uvedenej v § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. o PZP. Nárok žalobcu je právom na náhradu škody a nie nárokom na poistné plnenie ako to uvádza súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí; 2, Účinné vznesenie námietky premlčania znamená, že súd nemôže premlčané právo priznať. Právo na nahradenie škody poškodeného zo škodovej udalosti spôsobenej prevádzkou motorového vozidla sa premlčuje v dvojročnej premlčacej lehote podľa § 106 OZ s poukazom na znenie § 15 ods. 2 zákona o PZP; 3, Predmetný nárok žalobcu je právom na nahradenie škody, čo je potvrdené ustálenou súdnou praxou, napríklad rozhodnutím Krajského súdu Žilina č.k. 11Co/238/2016 zo dňa 27.10.2016 alebo aj Rozsudkom Okresného súdu Trebišov č.k. 14C/84/2012; 4, Premlčacia lehota začala plynúť najneskôr dňa 10.7.2013 (deň úhrady nájomného za prenajatie náhradného motorového vozidla počas opravy poškodeného vozidla), pričom žalobca podal žalobu až dňa 28.7.2015, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej doby; 5, Pri náhrade škody je ustanovená kombinovaná premlčacia lehota a to objektívna (od vzniku škody) a subjektívna lehota, t.j. od okamihu, kedy právny predchodca žalobcu nadobudol vedomosť o výške škody, ktorá mu vznikla. Právny predchodca žalobcu si uplatnil u žalovaného nárok na náhradu škody dňa 12.3.2013 a najneskôr nadobudol vedomosť o jej výške dňa 9.7.2013, preto bola žaloba podaná po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty; 6, Žalobca svoje stanovisko o premlčaní podľa § 104 OZ podporuje rozhodnutiami českých súdov, pričom však v Slovenskej republike je zákonom a aj súdnou judikatúrou ustálené, že ide o nárok na náhradu škody, ktorý sa premlčuje podľa § 106 OZ.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného a tiež k jeho podaniu zo dňa 6.6.2019 vyjadril tak, že navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a žalovaného zaviazat' na nahradenie trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Toto svoje stanovisko odôvodnil nasledovne: 1, Súd prvej inštancie správne zistil skutkový a právny stav veci; 2, Vychádzajúc z obsahu § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. si žalobca voči žalovanému uplatňuje právo na poistné plnenie a tak sa na začatie plynutia premlčacej doby v tomto prípade vzťahuje právny režim § 104 Občianskeho zákonníka, t.j. premlčacia lehota pri tomto práve na poistné plnenie začala plynúť 1 rok po poistnej udalosti, t.j. od 9.8.2013, preto uplatnený nárok nie je premlčaný; 3, V obdobných veciach Najvyšší súd ČR v svojich rozhodnutiach sp. zn. 25 Cdo 113/2006 a 25 Cdo 3771/2008 na plynutie premlčacej lehoty uplatnil znenie § 104 Občianskeho zákonníka a 4, Z obsahu Komentára k Občianskemu zákonníku (C.H. BECK - rok vydania 2015) a aj z komentára JUDr. Imricha Feketeho, CSc. je zrejmé, že pri právach na poistné plnenie sa začiatok premlčania posúva o 1 rok na rovnaký deň ako došlo k poistnej udalosti.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. - ďalej len Civilný sporový poriadok) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania, keďže nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani verejný záujem. Rozsudok vyhlásil dňa 18.10.2019 podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku, pričom o termíne a mieste verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom.

9. Podľa § 365 (Odvolacie dôvody) ods. 1 Civilného sporového poriadku: „(1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že : a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.“

10. Podľa § 388 Civilného sporového poriadku: „Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.“

11. Podľa § 15 (Priamy nárok poškodeného) Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom (ďalej len Zákon o PZP) : „(1) Náhradu škody uhrádza

poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. (2) Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila. 22“

12. Poznámka 22 pod čiarou k odseku 2 § 15 Zákona o PZP priamo odkazuje na § 106 Občianskeho zákonníka.

13. Podľa § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka: „(1) Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. (2) Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.“

14. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka : „Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.“

15. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka: „Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.“

16. Podľa § 104 Občianskeho zákonníka: „Pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti.“

17. Súd prvej inštancie v rámci svojho konania dostatočne zistil skutkový stav veci. T.j. zistil výšku škody, zodpovednosť poistenca žalovaného za škodu, dátumy úhrad nájomného za prenajatie náhradného vozidla právnym predchodcom žalobcu (toto nájomné predstavuje uplatnenú škodu) a postúpenie tohto nároku na žalobcu. Tieto okolnosti neboli stranami sporu rozporované, v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na znenie § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

18. Podstatným pre rozhodnutie odvolacieho súdu bolo zistenie, či došlo k premlčaniu žalobcom uplatneného práva alebo nie. V tejto súvislosti odvolací súd uzavrel, že žalobcom uplatnené právo na náhradu škody bolo ku dňu podania žaloby premlčané. Z dôvodu, že uplatnené právo bolo ku dňu podania žaloby premlčané a žalovaný premlčanie namietal, podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemôže súd uplatnené právo žalobcovi (veriteľovi) priznať.

19. V prvom rade je potrebné ozrejmiť si predmet tohto súdneho konania. Poistenec žalovaného spôsobil prevádzkou svojho motorového vozidla poškodenému (právny predchodca žalobcu) škodu. Konkrétna škoda v tomto prípade predstavuje zaplatené nájomné vo výške 2.230,- eur za prenájom náhradného motorového vozidla poškodeným za čas kým bolo jeho motorové vozidlo poškodené poistencom žalovaného v oprave. T.j. ide o nárok na náhradu škody, za ktorú podľa § 427 Občianskeho zákonníka (Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov) zodpovedá škodca. Poškodený neskôr svoj nárok na nahradenie škody podľa § 524 Občianskeho zákonníka postúpil žalobcovi.

20. Žalobca si žalobou uplatnil svoju pohľadávku uvedenú v predchádzajúcom odseku tohto odôvodnenia priamo voči žalovanému, čo odôvodnil nespornou skutočnosťou, že žalovaný je zákonným zmluvným poisťovateľom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa Zákona o PZP. Takáto možnosť uplatnenia si nároku na náhradu škody voči žalovanému (poisťovateľovi) je daná špeciálnym zákonným ustanovením v § 15 ods. 1 Zákona o PZP. Z obsahu tohto zákonného ustanovenia dostatočne jednoznačne vyplýva, že ide o priamy nárok na náhradu škody.

21. Zákon o PZP vo svojom § 15 upravujúcim možnosť uplatnenia si nároku poškodeného priamo voči poisťovateľovi ďalej tiež špeciálnym spôsobom upravuje premlčanie takto uplatnených nárokov a to takým spôsobom, že je upravené rovnakým spôsobom ako je to pri nároku na náhradu škody v § 106 Občianskeho zákonníka.

22. Z obsahu znenia § 106 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že pri premlčaní práva na nahradenie škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba a to subjektívna (2 roky od zistenia škody a škodcu) a objektívna (3 roky od vzniku škody). Ich začiatok, plynutie a skončenie sú upravené odlišne a na

sebe nezávisle. Vo všeobecnosti však platí zásada, že subjektívna lehota nemôže skončiť neskôr ako objektívna a tiež platí, že márnym uplynutím ktorejkoľvek z týchto lehôt sa právo premlčí.

23. K príslušnej udalosti (dopravná nehoda), z ktorej vznikla škoda došlo dňa 9.8.2012, t.j. objektívna 3 ročná premlčacia lehota daná § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka by márne uplynula až dňom 9.8.2015. Z uvedeného vyplýva, že objektívna premlčacia lehota neuplynula.

24. Na rozdiel od objektívnej premlčacej lehoty subjektívna 2 ročná premlčacia lehota márne uplynula a to najneskôr dňom 9.7.2015, pretože žaloba bola podaná až dňa 28.7.2015. Uvedené dostatočne vyplýva zo skutočnosti, že dňa 9.7.2013 poškodený uhradil nájomné za náhradné vozidlo, t.j. o výške škody v danom čase musel vedieť a ako je nesporné, tak vedel aj o tom, kto za škodu zodpovedá.

25. Žalobca v rámci svojho procesného útoku deklaroval, že sa voči žalovanému domáha poistného plnenia a v súvislosti s ním platí špeciálna zákonná úprava začatia plynutia premlčacej lehoty podľa § 104 Občianskeho zákonníka až 1 rok po poistnej udalosti. Svoje stanovisko podporil tvrdením, že v danej veci existuje stabilná judikatúra a poukázal aj na 2 komentáre k príslušnému zákonnému ustanoveniu. Takýto právny názor prevzal aj súd prvej inštancie.

26. Ako vyplýva z predchádzajúcej časti odôvodnenia, odvolací súd nepovažuje stanovisko žalobcu za správne. K tomuto odvolací súd opätovne poukazuje na zákonnú úpravu v § 15 ods. 1 a 2 Zákona o PZP, t.j. že uplatnený nárok je priamym nárokom na náhradu škody (jeho premlčania upravuje § 106 Občianskeho zákonníka) a nie nárokom na poistné plnenie podľa tohto zákona.

27. Žalobcom citované rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo 113/2006 a 25Cdo 3771/2008 nie sú judikatúrou Najvyššieho súdu SR a je možné ich použiť iba podporne. K tomuto však je potrebné dodať, že právna úprava danej problematiky v Česku je iná ako na území Slovenska, preto nie sú tieto rozhodnutia pre rozhodnutie v tomto prípade zásadné.

28. Žalobca deklaroval, že existuje stabilná judikatúra v obdobných veciach, avšak okrem vyššie citovaných rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR nepredložil a ani neoznačil žiadne rozhodnutie slovenských justičných orgánov. Naproti tomu sú odvolaciemu súdu známe rozhodnutia slovenských súdov (napr. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Cob/32/2017 zo dňa 17.4.2018, Rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/238/2016 zo dňa 27.10.2016 a Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 4Co/86/2012 zo dňa 21.5.2015), ktoré obdobné nároky jednoznačne považujú za nárok na náhradu škody s režimom premlčania ako to vyplýva z tohto odôvodnenia.

29. Z obsahu Komentárov k Občianskemu zákonníku (C.H. BECK - rok vydania 2015) a JUDr. Imricha Feketeho, CSc. je zrejmé, že pri právach na poistné plnenie sa začiatok premlčania posúva o 1 rok na rovnaký deň ako došlo k poistnej udalosti. Obsah týchto výkladov odvolací súd pozná a akceptuje ich, avšak tieto nie je možné na tento konkrétny prípad aplikovať a to z vyššie uvedených dôvodov (predmetom konania je nárok na náhradu škody a nie vyplatenie poistného plnenia).

30. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd konštatuje, že vo veci bol naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Konkrétne došlo k nesprávne posúdeniu premlčania žalobcom uplatneného nároku.

31. Odvolanie žalovaného bolo dôvodné, preto odvolací súd podľa § 388 Civilného sporového poriadku napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak ako je to uvedené vo výroku I tohto rozsudku. Výrok o náhrade trov konania na prvom stupni vyplýva z ustanovenia § 255 Civilného sporového poriadku a skutočnosti, že žalovaný bol v plnom rozsahu úspešný.

32. Podľa § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku (Trový odvolacieho konania) : „Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.“

33. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku : „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.“

34. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a to tak, že úspešnému žalovanému bolo voči neúspešnému žalobcovi priznané právo na nahradenie jeho trov konania v rozsahu podľa pomeru jeho úspechu v odvolacom konaní, t.j. v plnom rozsahu.

35. O výške nároku žalovaného na náhradu trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením poverený súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

36. V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).